

- zrušit rozhodnutí Komise (GŘ pro daňovou a celní unii) odmítnout nabídku účastnice podávající kasační opravný prostředek předloženou v odpovědi na vyhlášení veřejné zakázky TAXUD/2004/AO-004 „Specifikace, vývoj, údržba a podpora telematických systémů ke kontrole pohybu zboží podléhajícího spotřební dani v rámci Evropského společenství v souladu s režimem podmíněného osvobození od spotřební daně“ (Úř. věst. 2004/S 139-118603) a zadat zakázku jinému uchazeči;
- uložit Komisi náhradu právních a dalších nákladů řízení včetně těch, které vznikly v souvislosti s původním řízením, a to i v případě, že tato žaloba bude zamítnuta, jakož i náklady řízení o této žalobě v případě, že bude přijata.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že napadený rozsudek by měl být zrušen z následujících důvodů:

Zprvé proto, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně vyložil čl. 89 odst. 1 finančního nařízení a zásady rovnosti zacházení, nediskriminace, transparentnosti a volné soutěže, když zamítl argument účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek týkající se toho, že neměl k dispozici dva druhy technických informací, které byly nezbytné pro formulaci nabídky v rámci uvedené zakázky, jmenovitě přesné specifikace EMCS a zdrojový kód, návrh a technickou dokumentaci k NCTS.

Zadruhé účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že odůvodnění uvedené Komisí dávalo účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek uplatnit její práva. Konkrétněji se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že GŘ TAXUD sdělilo účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek dostatek informací k tomu, aby „napadené rozhodnutí žalobkyni umožnilo uplatnit její práva a Tribunálu umožnilo provést přezkum“.

Zatřetí se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 102 až 116 rozsudku, když měl za to, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek nedoložila své tvrzení, že zadávací kritéria byla „neurčitá a subjektivní“. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se ve světle celkové nejistoty o rozsahu prací a míře potenciálního znovupoužití NCTS požadované zadavatelem zejména domnívá, že byl porušen čl. 97 odst. 1 finančního nařízení a čl. 17 odst. 1 směrnice 92/50⁽¹⁾.

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se nakonec domnívá, že Tribunál se zřejmě dopustil nesprávného právního posouzení, když s ohledem na argument o zjevně nesprávném posouzení uvedl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek omezila své argumenty na obecná tvrzení a neprokázala tedy, zda a jak se domnělá nesprávná posouzení dotkla konečného výsledku vyhodnocení nabídek.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322).

Žaloba podaná dne 16. června 2010 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-301/10)

(2010/C 246/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán, zmocněnec, A-A. Gilly, zmocněnec)

Žalovaní: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Návrhová žádání žalobkyně

- konstatovat, že Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že nezajistilo zřízení vhodných stokových soustav odpadních vod podle čl. 3 odst. 1 a přílohy I A směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod⁽¹⁾ v londýnských čtvrtích Whitburn, Beckton a Crossness a nezajistilo vhodné čištění odpadních vod z čistíren odpadních vod v Becktonu, Crossnessu a Mogdenu v Londýně podle čl. 4 odst. 1 a 3, čl. 10 a přílohy I B této směrnice, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z těchto ustanovení;
- uložit Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 3 odst. 1 a 2 a přílohy I A směrnice Rady 91/271/EHS je Spojené království povinno zajistit, aby byly všechny aglomerace vybaveny stokovými soustavami městských odpadních vod nejpozději do 31. prosince 2000 u aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 15 000 a aby tyto stokové soustavy vyhovovaly požadavkům přílohy I A této směrnice. Podle čl. 4 odst. 1 a 3 a přílohy I B této směrnice je Spojené království povinno rovněž zajistit, aby městské odpadní vody odváděné stokovými soustavami byly před vypuštěním podrobeny sekundárnímu čištění nebo jinému rovnocennému čištění nejpozději do 31. prosince 2000 u všech vypouštění z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 15 000 a aby vypouštění z čistíren městských odpadních vod splňovalo normy pro vypouštění z čistíren městských odpadních vod do recipientu.

Jelikož Spojené království provozuje kombinovaný systém shromažďování městských odpadních vod a dešťových vod v oblasti Londýna, musí být tento systém vyprojektován tak, aby zajistil, že tyto vody jsou shromažďovány a odváděny do čistíren odpadních vod v souladu s požadavky stanovenými v uvedené směrnici. Spojené království nezajistilo, aby byly stokové systémy vyprojektovány a vybudovány tak, aby shromažďovaly veškeré městské odpadní vody a odváděly je do čistíren odpadních vod. Kapacita stokové soustavy musí být schopna vyhovět přírodním klimatickým podmínkám a sezónními rozdíly. Spojené království porušilo požadavky směrnice tím, že nezajistilo vybudování odpovídajících stokových soustav a čistíren v oblasti Londýna a Whitburnu a v důsledku nečištění umožnilo únik nadměrného množství nevyčištěných odpadních vod do životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 135, s. 40; Zvl. vyd. 15/02, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 21. června 2010 — Administración General del Estado v. Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Věc C-303/10)

(2010/C 246/37)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Administración General del Estado

Odpůrce: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

Předběžná otázka

Má být výraz „v oblasti přepravy osob a zboží po železnici“, který je obsažen v čl. 8 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 92/81/EHS ⁽¹⁾ ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů a jímž se definuje osvobození od daně, které mohou členské státy v této oblasti uplatnit, vykládán restriktivně s ohledem na doslovné znění tohoto právního ustanovení, nebo je třeba naopak uplatnit širší výklad, podle něž se toto osvobození vztahuje i na palivo použité u strojních zařízení pohybujících se po železnici za účelem údržby železniční infrastruktury?

⁽¹⁾ Úř. věst. 316, s. 12.

Žaloba podaná dne 22. června 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-304/10)

(2010/C 246/38)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Wilderspin a D. Milanowska, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/82/ES ze dne 29. dubna 2004 o povinnosti dopravců předávat údaje o cestujících ⁽¹⁾ a v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 7 této směrnice;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.